

V partnerských vztazích se musíme učit blízkosti, sdílení, ale

Dá se říct, že ve svém životě potkávám a poznávám spoustu lidí. Známi se mě často dotazují: „Kam na ty lidi chodíš?“ Odpovídám si spíše sama pro sebe, že ani nevím. Zkrátka mě zajímají lidské příběhy s životní „zápletkou“, která je nezlomila, ale právě naopak, přímo je donutila začít hledat sama sebe, svoji vnitřní sílu, životní úkol či poslání, radost a naplnění. Životní situace, díky níž začali hledat své vlastní božství až do chvíle, než si mohli říct: „Již vím.“

Nelepším terapeutem je ticho a klid přírody, ale kdo chce zkoušet i něco jiného, pak alternativních terapeutických metod a způsobů jako pomocníků na cestě Poznání se nabízí mnoho. Na hledajícím je, zda a co ho osloví, pro co se rozhodne. Pak jde zase dál, krůček po krůčku. Kde najít inspiraci než u terapeutů, kteří prošli vlastními nelehkými prožitky a nabyté zkušenosti a pochopení jsou teď ochotni předávat dál? Abych, opět na vlastní kůži, poznala, s kým že vás to budu chtít, milí čtenáři, seznámit, mé zvidání mě zavedlo na **astrologické konstelace** (dále jen AK) **Martiny Jirkovské**. Když jsem Martinu později požádala o rozhovor, netušila jsem, jak milé, poutavé a zasvěcené vyprávění si vyslechnu.

■ Hledám, hledáš, hledáme... Jak to bylo u tebe, Martino?

Narodila jsem v roce 1968, roce plném nadějí i zklamání. V den letního slunovratu, kdy je Slunce – světlo v plné síle, ale od tohoto okamžiku začíná jeho energie slábnout a temnoty přibývá.

Byla jsem dítě upovídané, ale jinak docela hodné a přecitlivělé. Opravdu jsem žila tak trochu dvojitý život, jak předurčilo datum mého narození. Měla jsem vnitřní svět plný lásky a krásných citů a ten vnější svět, který mým představám příliš neodpovídal. Bylo mi z toho smutno. V době dospívání se propast mezi světy zvětšovala, stejně jako smutek a pocit osamění. V té době se u mne projevila bulimie, tenkrát jsem nevěděla, o co jde, začalo se o ní psát až později, v souvislosti s princeznou Dianou. Dnes vím, že jsem tak balancovala mezi životem (vnějším světem) a smrtí (vnitřním světem). Definitivně jsem přestala balancovat v den,

kdy jsem poznala, že jsem těhotná. Dušička mé dcery mě vtáhla do života. Žila jsem krásný život, byla jsem maminka, měla jsem hodného muže, ale smutek a jakési napětí úplně nezmizely. Stále se mi vracela věta, kterou jsem v dětství často slyšela: „Proč kňouráš, vždyť tobě se nic hrozného nestalo?!“

■ A pak přišlo ono osudové setkání, které ti otevřelo nové obzory?

Ano, dá se to tak nazvat. V roce 1998 se nám narodil syn a s ním mi přišla do života nová, dynamičtější energie. Byl už od miminka silnou osobností a začal mě učit. Najednou jsem toužila po změně a dokázala ji realizovat, přihlásila jsem se na půlroční intenzivní kurz angličtiny, a tam se setkala s asi padesátiletou paní Aničkou, sblížily jsme se a o přestávkách si povídaly. Její pohled na život byl velmi odlišný od jiných a fascinoval mě. Věnovala se etikoterapii a reflexní terapii. Spolu jsme se přihlášily do školy astrologie k paní Kavalle. Anička studium nikdy nezačala. Po kurzu angličtiny odjela pracovat do ciziny a já už ji nikdy neviděla. Pro mne ale začala nová, krásná etapa života. Začala jsem najednou chápat spoustu věcí, přestala se bát svého hlubokého prožívání, dovolila jsem si být jiná, svá. Začala jsem chápat, kde je moje síla a odkud se bere můj smutek. Přesto, že se v mém životě do té doby nic vážného nestalo, nesla jsem v sobě bolest mých rodičů, kteří tři roky před mým narozením přišli tragicky o dvouletého chlapečka. A tak, aby přežili, zavřeli svá srdce a velkou bolest i pocit viny hluboko potlačili. A pak jsem se narodila já, ta, která brečela při každé pohádce a nad každým zajetým broučkem, neměli to se mnou jednoduché.

■ Vzala jsi osud do svých rukou, vystoupila jsi z role oběti a stala se tvůrcem. Co bylo tvým hnacím motorem, co tě oslovilo?

Máš pravdu, nestačilo mi jen věci pochopit a přijmout, ale toužila jsem je změnit. Aby už dále neovlivňovaly mé děti, to byl můj prvotní hnací motor. Tak jsem se dostala k rodinným konstelacím (dále jen RK), díky nim jsem dokázala vystoupit z role oběti a začít v životě vnímat i radost a lásku.

Vedle astrologie jsem začala studovat i grafologii. Ta byla, a myslím, že dodnes je, širší veřejností lépe přijímána, protože vychází i z klasické psychologie. Zároveň ale, stejně jako astrologie, pracuje i s psychologií C. G. Junga. Z praxe vím, že závěrečné analýzy horoskopu i grafologického rozboru se shodují. Jen astrologie má mnohem širší záběr. Pracuje s minulostí, přítomností a budoucností naší Duše. Grafologie pracuje s minulostí a přítomností naší osobnosti.

■ Tvoříš velmi krásné obrázky. Můžeš nám přiblížit techniku i aktivity s ní spojené?

Enkaustika je starověká malířská technika, jde o nanášení horkého vosku žehličkou na papír. Technika mi přišla do života poměrně nedávno. Bylo to v době, kdy jsem procházela plutonským tranzitem – silnou bolestí – životní transformací – ztrátou nenarozeného dítěte. Jeden velký dar jsem musela obětovat, ale jiný dostala. Enkaustika byla pro mne úžasnou terapií. V obrázcích se zrcadlily všechny mé pocity a já při tvoření cítila silné spojení s Vesmírem, který skrze léčivé obrázky odpovídal na mé otázky. Na enkaustice je krásná právě ta možnost neovlivnit obrázek naší vlastní představou. Mohu si vybrat barvy, formát, materiál, ale co žehlička s vosky nakonec vytvoří, je vždy „náhoda“. Dotvoření obráz-

i svobodě

ku už je závislé na mém pochopení vzniklého symbolu. Je to hra naší Duše a vyšších energií a je krásné být při tom. Pro mne je symbolem Duše strom. A tak jsou stromy skoro všude na mých obrázcích, jsou malé a křehké, jsou silné a zvrátněné. Když maluji obrázek pro někoho, koho neznám, naladím se na jeho horoskop. Protože je enkaustika velmi jednoduchá a krásná technika, každý obrázek odráží něco z nás, začala jsem ji učit i ostatní. Je to vždy dobrodružství sledovat, co moji klienti vytvářejí. Řada z nich má zpočátku jasnou představu, co chtějí namalovat, a tak často, aniž je uvidí, přetřou krásné symboly, které jedním jednoduchým tahem vytvořili. Nakonec své konkrétní představy stejně nedosáhnou. Enkaustika nás všechny učí pustit hlavu a následovat srdce. Jedné mladé klientce jsem ukázala, jak se dělá tunel. Fascinoval ji, a tak do konce lekce už nemalovala nic jiného. Zajímavé ale bylo sledovat ten vývoj. Od tmavých tunelů, z kterých šel strach, přes rudé ohnivé, až po tunely plné světla a naděje. Poslední obrázky už nebyly tunely, ale rozvité květy růže.

Kromě osobních a partnerských horoskopů, grafologických rozborů a individuálních terapií (astronáhled, minikonstelace, meditace) nabízím individuální lekce enkaustiky (maximálně pro tři lidi) a občas pořádám větší enkaustický workshop v krásném prostředí rodového statku v Oslavici na Vysočině. Srdečně všechny zvů.

■ Mám pocit, že astrologie tě velmi ovlivnila, jakoby se prolínala vším, co děláš. Ve všem jasně vnímáš vzájemné souvislosti a vlivy, souhlasíš se mnou?

Určitě, asi je to tak trochu profesní deformace. Astrologie se mi objevuje i ve snech. Občas, když něco řeším a nevím jak na to, mám v noci sen, běží mi v něm astrologické symboly jeden za druhým, jako na displeji. Ráno, když se probudím, vidím před očima jen jeden a za ním je řešení, už vím, jak na to.

Výklad horoskopu vnímám spíše jako psychoterapii, neumím odpovědět klientovi na konkrétní otázku ano, ne, ani mu slíbit, že už ho nic těžkého nepotká. Naučila jsem se nebrat odpovědnost za cizí životy. Dokážu ale pomoci klientovi pochopit, proč tento problém právě řeší a co se tím má naučit. I v astrologii má vše svou dualitu, a proto i každý bolestný proces, kterým procházíme, má svou světlou stránku, kterou většinou uvidíme až později.

■ Na AK se mi líbí, že nejsou jen o osobnosti, ale jdou více do hloubky a pracují s každým aspektem duše. Že se zpracovává téma duše, které je v podstatě totožné s tématem rodu. Proto jsme si při narození vybrali tu „svoji“ rodinu, která nám vše jen zvýrazňuje a pobízí ke zpracování. Jaký je rozdíl mezi RK a AK?

Jak už jsi řekla, AK pracují, na rozdíl od klasických rodinných konstelací, více s Duší klienta, rozeberou ji na jednotlivé části, a tak pronikají více do hloubky. Klient tu také nemusí mít konkrétní motivaci. V AK stavíme místo členů rodiny planety klientova horoskopu. Je tu vidět, zda jednotlivé části jeho Duše – planety – spolu spolupracují, nebo se vzájemně blokují, či spolu dokonce bojují. Do konstelace se promítne vždy nějaký klientův příběh – téma, které je právě v jeho životě aktuální. Je jedno, zda se ten příběh odehrál v jeho dětství, v minulé inkarnaci nebo ho prožili jeho předci. **Důležité je, že se objevil blok, který brzdil jeho Duši v růstu. Konstelace končí ve chvíli, kdy jsou planety v souladu a do horoskopu proudí Světlo – Láska.**

■ Můžeš nám astrologickou konstelaci a její výsledek v životě přiblížit na konkrétním příběhu?

Jednou z mých klientek byla atraktivní rozvedená žena, která toužila po trvalém vztahu. Neměla problém se seznámit a navázat vztah, v té době většinou s mladšími muži. Problém byl v tom, že vztah vydržel jen pár týdnů. V konstelaci velmi vynikala silná ohnivá Venuše. Venuše je obrazem mladé ženy v nás, milenky, svůdnice, zato její Luna (matka, zralá žena a partnerka v nás) ležela na zemi téměř bez života. Luna stála ve znamení Ryb a trpěla ztrátou dítěte. Tuto bolest si klientka nikdy nedovolila plně prožít. V konstelaci se jí to povedlo a s podporou ostatních planet získala Luna znovu svou sílu a postavila se na vlastní nohy. Asi za tři měsíce po konstelaci klientka potkala zajímavého, přiměřeně starého muže a žije s ním ve vztahu už druhý rok. Nebo jiný výsledek z praxe. Jak se v konstelacích ukazuje, příčinou anorexie či bulimie bývá téma zneužívání v generacích předků či minulých inkarnacích.

■ Bylo příjemné na semináři sledovat spolupráci a podporu tvého manžela. To musí těšit.

Ano, RK i AK od začátku vedu s manželem Václavem. Při mé konstelační práci je mi velkou oporou. Jeho střelecký oheň občas popožene a projasní mou vodu. Jeho kozoroží energie mi pomáhá udržet stabilitu a řád. Naše mužská a ženská energie v konstelacích krásně spolupracu-

jí a vzájemně se podporují. V běžném životě, stejně jako ostatní, prožíváme krize i souznění, ale společná práce nás spojuje a zároveň nás učí. **Myslím, že velmi důležitým partnerským tématem naší generace je naučit se blízkosti, sdílení, ale zároveň zůstat vnitřně svobodní a nezávislí.**

■ A co tvé plány do budoucna?

Nepatřím k ohnivým aktivním lidem, nemám ani konkrétní cíle a plány. Jsem samá voda, a proto mnohem lépe plynou s proudem. Rozum není můj dobrý rádce, už odmala mi lépe funguje empatie a intuice. S věkem jsem pochopila, že tam nahore nejlépe vědí, kudy vede moje cesta, a tak neplánuji. Žiji tady a teď, poslouchám své srdce a tělo a stále znovu a znovu se učím. Mám spoustu pomocníků, některé potkávám uvnitř sebe a jiné venku, jako třeba tenkrát na začátku Aničku, mé dva světy se propojují a jsou plné andělů. Největší dar v mém životě je pochopení, že lásku už nemusím hledat jen u druhých, že o ni nemusím bojovat ani prosit. **Láska tady je, všude okolo nás i v nás, a jen na nás záleží, zda se jí otevřeme.**

*Děkuji za rozhovor,
Marie Jasioková*

Martina Jirkovská je původním povoláním učitelka v mateřské škole. Řadu let byla především maminkou a také nadšenou studentkou astrologie, psychologie a grafologie. Později své vědomosti a zkušenosti začala nabízet druhým lidem. Sestavuje horoskopy, vede astrologické a rodinné konstelace, individuální terapie, je lektorkou starověké výtvarné techniky – enkaustiky, kterou využívá jako arteterapii. Děti jí odrostly a ty malé jí začaly chybět, proto se po letech znovu částečně vrátila ke své původní profesi učitelky.

www.slunovrat-mj.cz
Tel.: 257 762 200